

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 14 de març de 2006. Comença la sessió a les 10 hores i 3 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor President Julio de España Moya. Sessió plenària número 75.

El senyor president:

Bon dia.

Molt honorable president del Consell.

Honorables consellers.

Il·lustríssims senyors diputats, senyores diputades.

Continua la sessió amb la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, formula la pregunta l'il·lustre diputat i síndic del Grup Parlamentari Popular, senyor Castellano.

Compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, Molt excel·lent president.

Molt honorable president de la Generalitat.

El passat dia 8 de març les Corts Generals donaren el vistiplau a la reforma de l'Estatut de la Comunitat Valenciana. Este fou un fet importantíssim i una satisfacció per a tots els valencians. L'aprovació de la reforma de l'Estatut pel Senat culminà el procés de tramitació parlamentària a les Corts Generals, la qual cosa li atorga, precisament com a cambra de representació territorial, un valor afegit a eixa aprovació.

Senyories, el valencians tenim l'Estatut que volíem, el nombre propi model, el que hem decidit democràticament entre tots i el que millor respon als interessos generals i a les necessitats de la Comunitat Valenciana. Des que iniciarem els treballs de la reforma férem i volíem que fóra una reforma ambiciosa i de màxims, una reforma que comptara amb el màxim consens polític i amb el màxim recolzament social.

I, concretament, des que aprovàrem la presa en consideració en esta mateixa cambra, el passat 3 de juny de l'any 2005, hem realitzat un procediment al nostre entendre exemplar, consensuat, respectuós amb les regles del joc, respectuós i lleial a la Constitució i amb la unitat d'Espanya. Un procés, senyories, que ha comptat amb totes les votacions en què ha sigut sotmès amb una majoria amplíssima, de més del 90%, no soles ací a esta cambra, sinó també a les Corts Generals, un procés, senyories, que no ha sigut precedit ni per la crispació ni per l'enfrontament, sinó pel diàleg, per la negociació, pel consens, és a dir, ha sigut sempre precedit per la normalitat i per la tranquil·litat, i un procés, senyories, que no ha produït cap tipus de tensions amb altres comunitats autònomes i que sempre ha apostat clarament per la solidaritat interterritorial, un procés, senyories, que les Corts Generals han respectat la voluntat i l'acord nascut en esta cambra i els posicionaments que ací en esta cambra també aprovaren el que, per al nostre grup parlamentari, entenem que també li dona un valor afegit i, sobretot, demostra el respecte, el pes i la influència que té la Comunitat Valenciana en el conjunt d'Espanya.

Per tant, senyories, estan ja en la recta final del que és l'aprovació definitiva de la reforma de l'Estatut d'Autonomia ja que soles queda la ratificació final per esta cambra i per estes Corts, li preguntem al Molt honorable president de la Generalitat quina és la valoració que fa de tot el tràmit que ha existit en estos últims mesos en les Corts Generals? Crec que hem fet el model propi que volíem els valencians, hem fet el model que respon als interessos i a les necessitats i, sobretot, hem fet un model que ha sigut exemplar i respectuós amb tots, jo crec que un dels valors afegits polítics d'esta reforma.

Per tant, ja en esta recta final, volem saber quina és l'opinió del president de la Generalitat al respecte.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Bon dia, senyor president de les Corts.

Bon dia, senyors diputats.

Bon dia, portaveu del Grup Parlamentari Popular.

He entrat per la porta principal de les Corts Valencianes, n'he vist un quadre, el quadre penjat a la paret de la Batalla d'Almansa, i pujant per les escales fins ací, al ple de les Corts Valencianes, he pensat dos coses: no soles és un quadre històric, sinó que les seues conseqüències hui ja són història.

Les Corts Generals, l'altra dia en el Senat, després de l'impuls polític donat des de les Corts Valencianes, que és on correspon, pels seus grups parlamentaris majoritaris, que és com correspon, va dir que sí, les Corts Generals, que representen la sobirania nacional de tot el poble espanyol, va dir que sí a la reforma estatutària que havien proposat des de la Comunitat Valenciana, sí que la nostra comunitat tinga el seu nivell d'autogovern que correspon, al màxim nivell, les seues competències al màxim nivell, i, a més, dins de la lleialtat a Espanya i a la Constitució espanyola també el màxim nivell polític possible de qualsevol comunitat autònoma de tot Espanya.

De fet, en estos moments, a falta òbviament de l'aprovació definitiva, del vistiplau definitiu per part de les Corts Valencianes, a la proposta que torna de les Corts Generals, de la sobirania nacional, tenim en el nostre Estatut elements polítics i competencials reconeguts més importants que moltes comunitats autònomes que volen arribar a la seua autonomia mitjançant l'article 151. També em recordava els dies dels anys 70, finals dels anys 70, quan demanàvem llibertat i autonomia, i també amnistia. Però, òbviament en el nostre cas l'amnistia, la llibertat i l'autonomia. Per què? Perquè els valencians sabíem que la llibertat no era completa si no venia acompanyada també de la recuperació de les nostres institucions d'autogovern, del reconeixement històric d'este poble, el poble valencià, hereu absolut d'aquell regne, del Regne de València, fundat per Jaume I, el nostre primer rei, i que, per tant, llibertat sí, però també acompanyada de l'amnistia política i, òbviament, de la nostra autonomia.

Hui hem tancat el cicle definitivament perquè hui els valencians tenim el major sostre competencial possible que té prevista per a les autonomies la Constitució espanyola. Molta nostàlgia d'aquell temps ja no té sentit hui, moltes reclamacions i reivindicacions d'aquell temps ja no tenen sentit hui. Hui la Comunitat Valenciana viu una nova etapa, il·lusionant etapa política, gràcies fonamentalment a l'ambi-

ció i a l'interés del nostre poble, al llarg d'estos anys d'autonomia i de democràcia, d'estar constantment reivindicant el nostre paper polític com a comunitat autònoma de primera en el marc general d'autonomies de tot Espanya. Però, també, i això no s'ha d'oblidar mai, gràcies que socialment hem avançat, econòmicament hem avançat i, per tant, hui la Comunitat Valenciana no a soles té el major nivell polític possible, sinó que és una societat de prosperitat, una societat de cohesió social, una societat d'oportunitats i una societat que rep constantment persones que volen viure en un espai de tranquil·litat, de confiança i de prosperitat per a persones i per a famílies, perquè, en definitiva, l'Estatut és un reconeixement polític, però fonamentalment està dirigit a les persones, als ciutadans, a les famílies valencianes que saben que en este model de creixement econòmic i social, i amb el recolzament del nostre Estatut com via política de defensa dels nostres interessos, és el millor camí per a continuar prosperant com tots volem.

Per tant, estem vivint un moment històric, el que correspon a una comunitat autònoma, a una nacionalitat històrica, lleial amb la nació i amb la Constitució espanyola, i, fonamentalment, lleial amb els seus ciutadans.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Senyor president, en una entrevista que va concedir vosté a Antena 3, allà pel mes de setembre de 2005, va posar les competències de la policia autonòmica com exemple d'aquelles facultats de la Generalitat Valenciana que no tenia interès en reclamar, a pesar que estan contemplades en l'Estatut que hem aprovat.

Per això, li hem preguntat: senyor president, vosté va a assumir i a exercir la responsabilitat sobre totes les competències que el nou Estatut li reconeix i garanteix a la Comunitat Valenciana?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

A la pregunta plantejada pel síndic del Partit Socialista, del Grup Parlamentari Socialista, òbviament sí, és el que correspon.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Sí, senyor president.

Senyories.

Em deixa vosté un poc sorprès, diu que sí. Suppose que,

per tant, allò que firmar en setembre a Antena 3 no val, és a dir, que va a exercir totes les competències, inclosa la policia autonòmica.

Crec que és un moment important, com vosté ha assenyalat per a la Comunitat Valenciana l'aprovació d'este Estatut, i és el reflex del que el Partit Socialista ha vingut defensant durant molt de temps, és el reflex de la consolidació –i tranquil·lament podem afirmar-ho– de l'Espanya plural, l'Espanya que no es trenca perquè s'aprove un Estatut que recull tot un conjunt de competències molt importants d'autogovern i de capacitat de decidir per als valencians i valencianes.

Espanya no es trenca, senyor Camps, estaria bé que vosté, que ha aprovat amb nosaltres este Estatut, com a forma normalitzada d'assumir competències, ho poguera predicar dins del seu partit, és a dir, Espanya no es trenca perquè una comunitat com la nostra puga fer valdre els seus drets històrics, en el cas concret del Dret Civil valencià, Espanya no es trenca quan proclamem que som una nacionalitat històrica, Espanya no es trenca quan nosaltres establim la possibilitat de crear un Consell de Justícia Valencià, Espanya no es trenca quan nosaltres creem un servei tributari valencià per a gestionar adequadament els nostres recursos econòmics, exactament com estan fent altres comunitats històriques, exactament com estan fet altres comunitats històriques, i quan fan exactament el que vosté i jo pactàrem, vostés des del PP manifesten a la ciutadania que Espanya es trenca, que Espanya es dividix.

Mire, no, la normalitat democràtica suposava que les Corts Generals exercien la defensa de l'interés general, la sobirania del poble espanyol està a les Corts, i l'Estatut català va anar a Madrid, el corregiren i el modificaren igual que el nostre, per adaptar-lo al marc constitucional, des de la seua vocació i voluntat d'exercir competències que nosaltres no exercim. Per exemple, els catalans han decidit continuar amb la gestió de la policia de trànsit, nosaltres no. Però, per això Espanya es trenca, senyor Camps? No es trenca.

En segon lloc, he de dir-li que este procés estatutari i este projecte de reforma que hem aprovat demostra que no tots som iguals en política, que la forma de fer política reflecta efectivament posicions radicalment distintes. Nosaltres des de l'oposició hem actuat pensant en el poble valencià. Tots els dies, sense pensar en l'interés partidista, a mi m'agradaria, senyor Camps, que vosté des de la responsabilitat que té en el seu partit, el Partit Popular, fera trasllat d'esta forma de fer política al senyor Rajoy i li diguera alt i clar que no tot val en política per a defensar unes idees.

El Partit Socialista del País Valencià ha tingut una actitud responsable, el Partit Popular en el govern d'Espanya està tenint una actitud irresponsable (*aplaudiments*) utilitzant de manera clara la lluita antiterrorista, qüestionant les institucions de l'Estat. I, evidentment, senyor Camps, vosté té molta responsabilitat com a president de tots els valencians, però també del seu partit, per a traslladar eixa actitud del Govern Valencià, eixa actitud de l'oposició del País Valencià, a l'actitud que està tenint el seu partit a Madrid. Li demanaria que ajudara un poc al senyor Rajoy a desfer-se del trident: Aznar-Acebes-Zaplana. Seria bo per a Espanya, i vosté pot contribuir a això.

Mire, per últim, esta és una reforma, esta és una reforma que ens situa en un plànol per a abordar el futur amb garanties, però cal complir-la. I jo vaig a dir-li avui ací que vosté ha de ser el primer en agarrar totes les competències i complir-les.

I, per tant, li anuncie que en funció que vosté no està tenint eixa actitud activa, perquè a dia d'avui encara no ha